

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: F. Ř., nar. X,
bytem X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 26.3.2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2023 č.j. X o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 26.3.2023 a následně k výzvě soudu doplněnou dne 10.4.2023 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2023 č.j. X, neboť s ním nesouhlasí, protože dle něho i jeho ošetřujícího lékaře MUDr. L. z Centra léčby bolesti se jeho zdravotní stav zhoršil, proto bere morfium a každé 3 měsíce absolvuje injekce do páteře. Požadoval, aby soud rozhodl v jeho prospěch a poukázal na to, že finance za důchod nebere žádné. (*K žalobě následně připojil kromě lékařských zpráv zejména z let 2022 i kopii napadeného rozhodnutí.*)
2. Napadeným rozhodnutím ze dne 1.3.2023 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 22.9.2022, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 2.9.2022 je invalidní pro invaliditu prvního stupně pro dobu od 27.5.2019, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho

pracovní schopnost o 40% a důvodem zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky získání potřebné doby pojištění. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 1.3.2023 bylo uvedeno, že podle posudku o invaliditě ze dne 13.2.2023 vypracovaného lékařem ČSSZ se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%; žalobci byla přiznána horní hranice stanoveného rozmezí a lékař ČSSZ současně nenalezl důvod pro její další zvýšení ve smyslu § 3 citované vyhlášky. Dále bylo konstatováno, že žalobce je od 2.2.2017 invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla 40%, ale protože v rozhodném období od 2.2.2007 do 1.2.2017 získal pouze 941 dnů, tj. 2 roky a 211 dnů, doby pojištění namísto potřebných 5 let a v rozhodném období od 2.2.1997 do 1.2.2017 získal pouze 1.768 dnů, tj. 4 roky a 308 dnů, doby pojištění namísto potřebných 10 let, neplnil požadavek na dobu pojištění stanovený v § 40 zákona, proto mu nemůže být invalidní důchod přiznán a námitkám nebylo možno vyhovět.

3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného **záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 2.9.2022 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště pro Prahu a Střední Čechy dne 13.2.2023** soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 a to pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, den vzniku invalidity 2.2.2017, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna. Také bylo uvedeno lékařem OSSZ, že dle dokumentace nedošlo od přiznání invalidity k podstatné změně zdravotního stavu.
4. V **obsáhlém vyjádření žalovaná dne 26.4.2023 k žalobě** uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce a skutečnost, že se jedná o posouzení zdravotního stavu vyžadující odborné lékařské posouzení, byl navržen důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Dále žalovaná sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 1.3.2023 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby, nebude-li prokázáno jiné datum vzniku invalidity žalobce, když důvodem pro zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky potřebné doby pojištění, i když je žalobce od 2.2.2017 invalidní pro invaliditu prvního stupně; v opačném případě rozhodnutí ponechala na úvaze soudu s ohledem na výsledky dokazování.
5. Ze zasláního **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že žalobce uplatnil další žádost o invalidní důchod u OSSZ Plzeň-město dne 4.7.2022 a napadené rozhodnutí ze dne 1.3.2023 bylo žalobci doručeno dle dodejky dne 8.3.2023. Dále ze založeného osobního listu důchodového pojištění zpracovaného dne 30.9.2022 vyplývá, že žalobce získal v rozhodném období (uznán invalidním od 2.2.2017) od 2.2.1997 do 1.2.2017 pouze 4 roky a 308 dnů pojištění místo potřebných 10 let pro vznik nároku; v rozhodném období od 2.2.2007 do 1.2.2017 získal pouze 2 roky a 211 dnů pojištění místo potřebných 5 let pro vznik nároku, a stejně tak nesplnil podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod v kterémkoli období 10 let dokončeném po vzniku invalidity.
6. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném

lékařském posouzení a při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Jelikož soud nemá medicínské znalosti, je ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. k hodnocení zdravotního stavu žadatelů o dávku důchodového pojištění vázanou na posouzení zdravotního stavu povolána PK MPSV.

7. K žádosti soudu v prodloužené lhůtě **PK MPSV-pracoviště Plzeň vypracovala po jednání konaném dne 25.9.2023 posudek** za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie (žalobce nebyl přítomen), v jehož závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; vznik (invalidity) od 2.2.2017, doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce s negativním dopadem na pracovní schopnost, jehož rozhodující příčinou je chronický lumboischiadický syndrom v distribuci kořene L4 (a v minulosti L5) vlevo, radikulární bolesti t.č. výrazně zmírněny (o 70%) opakovanou intervenční terapií v CpLB (transforaminální blokády), přetrvává podíl facetové a diskogenní složky bolesti (lumbalgie), ostatními postiženími jsou kompenzované asthma bronchiale a recidivující ulcerace gastroduodena. Dále komise uvedla, že je v souladu s hodnocením OSSZ i námitkového řízení a míru poklesu pracovní schopnosti také hodnotila dle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c) přílohy k vyhlášce 40%, tj. na horní hranici taxačního rozmezí vzhledem k tíži bolestí se zřetelem na ostatní postižení a s ohledem na profesi žalobce. Také bylo uvedeno, že nebyly splněny podmínky pro použití § 3 odst. 1, 2 a § 4 citované vyhlášky. Dle komise žalobce je schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě, ve zkráceném úvazku, v příznivém klimatu, s pravidelnými přestávkami a střídáním poloh, bez prudkých změn pozic. Vhodné je využití kompenzační pomůcky při delším stání a sezení - bederního pásu. Není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, ve vynucené poloze či tempu nebo ve směnném provozu. Schopen lehčí práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních indikací a kontraindikací. Závěrem komise uvedla datum vzniku invalidity 2.2.2017, platnost posudku stanovena vzhledem k charakteru (chronicitě) postižení bez předpokladu posudkově významnějšího zlepšení nadále trvale. K námitce žalobce bylo uvedeno, ač se subjektivně vnímaný i objektivní zdravotní stav mohl částečně zhoršit, nedosáhl posudkově významné progresy, která by odůvodňovala navýšení stupně invalidity a navíc, dle nejaktuálnější zprávy ošetřujícího lékaře CpLB, došlo při současné léčbě k 70% zlepšení. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*
8. **V podání ze dne 5.10.2023** žalobce vyjádřil nesouhlas s posudkem PK MPSV ze dne 25.9.2023, kdy namítal použití lékařských zpráv 1-2 roky, ale ani jednu z roku 2023 a ani nekontaktovali jeho lékaře MUDr. L., proto požadoval doplnění posudku o vyjádření jeho lékaře, který o věci ví nejvíce a aktuálně.
9. Zdejší soudem bylo dne 6.10.2023 reagováno na podání žalobce a bylo mu vysvětleno mimo jiné, že v této věci byl jeho zdravotní stav hodnocen k datu 1.3.2023, tj. k vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ, a také, že důkazní břemeno spočívá na něm jako žalobci, tudíž záleží toliko na něm, jaké předložíte důkazy (lékařské zprávy), jimiž může prokázat

svá tvrzení. PK MPSV ani posudkoví lékaři OSSZ a ČSSZ nejsou povinni vyžadovat lékařské zprávy od jeho ošetřujících odborných lékařů či je kontaktovat, pokud je zdravotnická dokumentace založená v posudkovém spisu pro posouzení dostačující. Naopak uvedení jsou oprávněni posoudit zdravotní stav pojištěnce ve vztahu k invaliditě toliko na základě obsahu žalobcem (pojištěncem) předložených lékařských zpráv od jeho ošetřujících odborných lékařů; osobní účast pojištěnce na jednání není povinná.

10. **Ústního jednání konaného dne 26.10.2023** se žalobce nezúčastnil, ani svoji nepřítomnost neomluvil, a přítomný *zástupce žalované* závěrem uvedl následující: S ohledem na závěr posudku PK MPSV navrhuje zamítnutí žaloby, neboť panu žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl invalidní ve vyšším stupni. Nad rámec se sděluje, že dosud nebyla splněna druhá podmínka pro přiznání výplaty invalidního důchodu, a to potřebná doba pojištění. Žalobce však má možnost chybějící potřebnou dobu pojištění doplatit formou dobrovolného důchodového pojištění. Částka pro rok 2023 činí za jeden měsíc doby pojištění 2823,-Kč a v roce 2024 bude činit 3078,-Kč. To znamená, že dokoupit lze dobu evidence u úřadu práce, kdy mu nebyla vyplácena podpora v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci. Dle evidenčních materiálů založených u ČSSZ má žalobce vykázanu i dobu evidence u úřadu práce, kdy nepobíral podporu a tuto dobu by bylo možno tzv. dokoupit, a tím by žalobce získal potřebnou dobu pojištění s nárokem na výplatu invalidního důchodu ode dne, kdy by byla potřebná doba pojištění doplacena, tj. získána. Pokud se žalobce rozhodne pro tento způsob získání potřebné doby pojištění, podrobnější informace lze získat na příslušné okresní správě sociálního zabezpečení.
11. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín **žaloba**, účastníci jsou označováni **žalobce** a **žalovaný**. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 1.3.2023; ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
12. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 - (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
13. Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení (*snížení*) nebyly shledány, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

14. Dle **§ 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona** potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.
15. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu a také uznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. V průběhu řízení však žalobce neprokázal žádnou další dobu pojištění v rozhodném období 10ti či 20ti let před vznikem invalidity a jelikož i PK MPSV, stejně jako lékař OSSZ i ČSSZ, stanovila datum vzniku invalidity prvního stupně dnem 2.2.2017, nezbyvá soudu než konstatovat, že nejsou splněny zákonné podmínky pro výplatu invalidního důchodu. Žalobce je sice invalidní již od 2.2.2017, avšak pro výplatu invalidního důchodu je nezbytné získat i potřebnou dobu pojištění v rozhodném období, ale tuto zákonnou podmínku žalobce dosud nesplnil.
16. Soud ještě žalobci připomíná, a to v návaznosti na sdělení zástupce žalovaného u ústního jednání soudu, že pokud získá kdykoli v období do 10 let po vzniku invalidity potřebnou dobu pojištění, bude mu přiznána výplata invalidního důchodu, avšak až ode dne, kdy budou obě zákonné podmínky splněny.
17. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2023 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 25.9.2023 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho zdravotních postižení, řádně je odůvodněn posudkový závěr a je stanoveno i omezení, které však žalobce nevyklučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ i ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o žádosti a poté v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav i stanovili míru poklesu pracovní schopnosti zcela shodně, tj. 40%, stejně shodně hodnotili i datum vzniku invalidity 2.2.2017 (neurologické vyšetření), jak uvedeno shora. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru

ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

18. V této projednávané věci žalobce neprokázal, že je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jak požadoval, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%, nikoli nezbytných minimálně 50%. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Bez ohledu na stupeň invalidity je však v této věci rozhodující nesplnění zákonem stanovené podmínky a to získání potřebné doby pojištění v rozhodném období (viz shora), proto není žalobci vyplácen invalidní důchod, ač je invalidní pro invaliditu prvního stupně již od 2.2.2017.
19. Soud zdůrazňuje, že samotné posudkové posouzení probíhá dle doložené zdravotní dokumentace a aktuálních odborných lékařských nálezů (k rozhodnému datu), přičemž záleží na žalobci, které lékařské zprávy od svých odborných ošetřujících lékařů dodá svému praktickému lékaři, jelikož ten k žádosti OSSZ vyplní příslušný tiskopis a buď k němu připojí kopie uvedených lékařských zpráv, které má k dispozici či uvede jejich stručný obsah. Rovněž žalobce, na němž leží důkazní břemeno, má možnost kopie aktuálních lékařských zpráv připojit k žádosti o invalidní důchod, či je případně doručit posudkovému lékaři OSSZ či ČSSZ, ale i PK MPSV, před jednáním, tj. posudkovým hodnocením jeho zdravotního stavu, neboť je vždy písemně informován o tom, že jeho zdravotní stav bude posouzen. Osobní přítomnost žadatele o invalidní důchod při tomto jednání však není podmínkou, je-li doložená zdravotní dokumentace postačující.
20. Posudkoví lékaři i PK MPSV v daném případě shledali doložené lékařské zprávy za plně dostačující, aby dle nich mohli objektivně posoudit a vyhodnotit zdravotní stav žalobce dle platné vyhlášky o posuzování invalidity. Důvodem uznání invalidity ani jejího stupně totiž není vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a zdravotního stavu žalobcem, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky. Jedině posudkový lékař OSSZ a ČSSZ je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o invalidní důchod, vyhodnotit odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě, přiřadit zjištěné zdravotní postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod správnou položku stanovenou vyhláškou a určit, zda se jedná či nikoli o invaliditu a to výhradně dle platných právních předpisů. Totéž oprávnění má v soudním řízení správním PK MPSV.
21. Uvedeným způsobem bylo postupováno i ve věci žalobce, kdy posudková řízení proběhla zcela v souladu s platnou právní úpravou, proto soud neshledal důvod pro doplnění posudku vypracovaného komisí po jednání konaném dne 25.9.2023, jak požadoval žalobce v podání ze dne 5.10.2023. Zdejší soud ve sdělení ze dne 6.10.2023 zdůraznil, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž záleží toliko na něm, jaké předloží důkazy (lékařské zprávy), jimiž může prokázat svá tvrzení. Také mu bylo sděleno, že PK MPSV ani posudkoví lékaři OSSZ a ČSSZ nejsou povinni vyžadovat lékařské zprávy od jeho ošetřujících odborných lékařů či je kontaktovat, pokud je doložená zdravotnická dokumentace pro posouzení dostačující.
22. Ze shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.**, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud

napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2023 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje obě zákonné podmínky pro přiznání výplaty invalidního důchodu. Žalobce byl sice uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně od 2.2.2017, ale k tomuto datu, ani do současné doby, nesplnil zákonnou podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období, jak uvedeno výše. Ohledně případného získání chybějící potřebné doby pojištění výše uvedeným způsobem má žalobce možnost se obrátit na příslušnou OSSZ, kde mu poskytnou nezbytné potřebné informace.

23. Žalobce ve věci neměl úspěch a žalovaný správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).
24. Nad rámec soud podotýká, že nezjistil z obsahu posudkového spisu, že by posudek OSSZ Plzeň-město ze dne 2.9.2022 obsahoval sdělení, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně pro dobu od 27.5.2019, jak je uvedeno v prvním odstavci odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 1.3.2023, když v posudku o invaliditě bylo jednoznačně uvedeno, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 2.2.2017. Je proto záhadou, k čemu tento údaj patří a proč je obsažen v předmětném rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 26. října 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně